

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: druga strona postępowania przed Izłą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6819908 dotyczące znaku słownego „S.Oliver” dla towarów z klas 4, 16, 20, 21 i 24; wspólnotowy graficzny znak towarowy nr 4504569 „s.Oliver” dla towarów i usług z klas 3, 6, 9, 14, 18, 20, 25, 28 i 35; niemiecki słowny znak towarowy nr 30734710.9 „S.Oliver” dla towarów goods klas 10, 12 i 21; wspólnotowy słowny znak towarowy nr 181875 „S.Oliver” dla towarów z klas 3, 6, 9, 14, 18, 20, 25 i 26; międzynarodowy słowny znak towarowy nr 959255 „S.Oliver” dla towarów z klas 10, 12 i 21

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 76 rozporządzenia Rady nr 207/2009, jako że Izba Odwoławcza: (i) dokonała oceny podobieństwa znaków w oparciu o fakty/okoliczności, które nie zostały przedstawione przez strony, w konsekwencji czego wniosek dotyczący podobieństwa znaków jest błędny i (ii) nieprawidłowo zastosowała zasady sformułowane przez TS w odniesieniu do ogólnej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2012 r. — CF Sharp Shipping Agencies Pte przeciwko Radzie

(Sprawa T-53/12)

(2012/C 89/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd (Singapur, Singapur) (przedstawiciele: S. Drury, Solicitor, K. Adamantopoulos i J. Cornelis, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011⁽¹⁾ i rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010⁽²⁾ ab initio i z natychmiastowym skutkiem w zakresie w jakim dotyczą one umieszczenia strony skarżącej załączniku do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 3 zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, zgodnie z którym stwierdzając, że strona skarżąca jest firmą-przykrywką Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL), należy do IRISL lub jest przez nie kontrolowana strona pozwana w sposób oczywisty przeinaczyła fakty i w sposób oczywisty błędnie zastosowała art. 16 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 poprzez umieszczenie strony skarżącej w załączniku do tego rozporządzenia.
- 2) Zarzut drugi, zgodnie z którym strona pozwana nie wywiązała się z obowiązku uzasadnienia ustanowionego w art. 296 TFUE i art. 36 ust. 3 rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010.
- 3) Zarzut trzeci, zgodnie z którym niewywiązanie się przez stronę pozwaną z obowiązku uzasadnienia doprowadziło do naruszenia prawa do obrony strony skarżącej a w szczególności jej prawa do bycia wysłuchaną i prawa do skutecznej kontroli sądowej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1).

Postanowienie Sądu z dnia 7 lutego 2012 r. — Prym i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-454/07)⁽¹⁾

(2012/C 89/49)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 23.2.2008.

Postanowienie Sądu z dnia 9 lutego 2012 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-500/11)⁽¹⁾

(2012/C 89/50)

Język postępowania: niemiecki

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 355 z 3.12.2011.